

KIS-814 – BrW. ‘ahauë’, ‘ahàu’, ‘azaù’

(MME da GE – 06 02 04)

An termen a ro R. AR GLÉAU dezhañ ar skrivad *ac’hav* hag ar ster "hasard" zo bet implijet en un toulladig levrioù gwenedek en tu all d’ar skouer meneget e-barzh DCFB. (“*Lakit* : « *Me am eus graet ar pec’hed-se ar-dro dek pe daouzek pe ugent gwech, evel ma kredit e tleer lavaret, ha james ouzh an ac’hav hag en avantur.* » INS. p. 310”). Skouerioù all am eus dastumet. Gwelet a reot ne dalvez ket "hasard". E skouer INS. ez eo “*avantur*” en deus heñchet fall R. AR GLÉAU. Kevret ar pezh am eus dastumet.

anad

(1) = roud, tres

- (1861) *BSJ* 32. Ne gavant **hanad** erbet é ma Doué, nitra ne zifforh er hroiadur e huélant doh er vugalé aral. ● 142. discoein dehai un **hanad** ha é vràité hag ag é splandér a Zoué. ● 159. ha neoah pihue e gavou un **hanad** guet-n-ein ar ur gueu hag ag er péhèd.
- (1912) *DIHU* 83/69. ne oé ket mui **anat** erbet ag er boufam. ● (1928) *DIHU* 210/188. Nag **anat** a zén.

(2) = sin.

- (1934) *DIHU* 278/127. Ha kaer hon es monet n’en des **anat** erbet é tostamb.

(3) = spes.

- (1921) *GRSA* 141. korv Doué édan **anad** er bara.

ac’hav / azav

(1) =

- (1787) *BI* 150. ne àélai nac **ahauë**, nac apparance er bet à nehai.
- (1919) *DBFVsup* 1b. **ahàu** (Is. 150), trace, signe. Cf. **azaù**, mais on dit plutôt **anaù**. ● 3a. **anzaù**, **azaù** (Pl[uméliaù]); **ezaù** (Arv[or]), *tr.* « reconnaissance, aveu, indication. » ● klah **azaù** d’é jau *ou* klah **azaù** arlerh é jau, *tr.* « rechercher son cheval perdu. » ● kleuet em es **azaù** de, *tr.* « j’ai eu des nouvelles de. »

(2) Diouzh an ac’hav = (?) well-wazh (?)

- (1767) *ISpour* 311. ha non pass hou lareet [hou péhedeu] **doh enn ahaüe** ha d'enn avanture. • (1790) *ISmar* 365. er just èl ma credér dirac Doué e zeliér larèt, ha jamæs **doh en ahàu** hag én avantur.

anav = roud, tres, cf. levezon **anv** (?)

- (1905) *IMJK* 59. ne vou ket mui **hanaù** anehou. • (1906) *HPSA* 15. nen des chet mui **hanaù** erbet anehi ? • (1906) *HIVL* 62. ne gav **hanaù** a fetén erbet. • 139. nen des mui **hanaù** a horeu nag a zroug erbet. • (1912) *BUEV* 7. ha ne oé mui **hanaù** erbet a relijion. • 118. ha ne vou mui **hanaù** erbet a gement-sé • (1912) *BUBU* 53. Nen des chet **hanaù** a feten erbet. • (1913) *HIVR* 30. ne gaveint ket mui **hanaù** a barréz erbet.

(GE – 13 02 04)

Kudennoù a sav gant dezneuziadur BrW. *ahauë, ahàu, azaù*. E-keñver furm, mar senter dall ouzh reolenn 1941, e ranker skrivañ *azhav* ; derc'hel kont eus ar gerdarzh gwirheñvelañ a gas d'ar skrivad *azañv* :

“ANSAVET, (débris de naufrage) reconnus, réclamés par quelqu'un, D 105, *anzaf, anzaò, anzavout*, avouer, *anzaff diracg an dud*, réclamer, revendiquer Gr., *añsavout, añsav, añaò* id. Gon., van. *ansàuein* avouer hautement (sa foi), *Guerz. Guill.* 60 : gall. *addaw*, promettre ; *addef*, avouer ; de **a-dam-*, comme le v. irl. *ataimet*, profitentur de **ad-dam-*, cf. moy. bret. *diansaf*, renier, et *gou-zaff*, auj. *gouzañv*, souffrir. Il paraît y avoir, dans *añsav*, métathèse de la nasale (pour **azañv*), cf. *Rev. celt.*, VIII, 509 ; voir *abrant*” (GMB 31).

“ADDAWAF: ADDO, ADDAW [...] to promise, vow ; profess ; forecast (weather)” (GPC II 72).

“ADDEFAP: ADDEF cf. *goddefaf: goddef*, ansicr yw prth. Llyd Diw. *anzav*, H. Wydd. *at[a]im*, gl. *confitetur* ; [...] to admit, confess, acknowledge, avow, assert, affirm ; disclose” (GPC II *id.*).

Roparz HEMON a c'hwenne ar stummoù rannyezhel na oant ket bet dastumet gant VALLEE pe embannet en ur skrid lennegel. Dre se ne zigoras ket GIBR. d'ar stummoù gwenedek-mañ. Dirazomp ez eus daou hent : pe tremen gant ar furm *anzav* hep klask pelloc'h, pe trestummañ, soliañ war c'houlakadenn ERNAULT ateged gant ar gensturiegezh Kb. *goddef, addef* — Br. *gouzañv, azañv* ha degemer ur furm *azañv*. Evit ar ster da reiñ dezhi avat, gortozomp ma klevo ar yezherion ezhommoù en ardremez ar c'hemeradurioù boaziet gant ar skrivagnerion wenedek.